

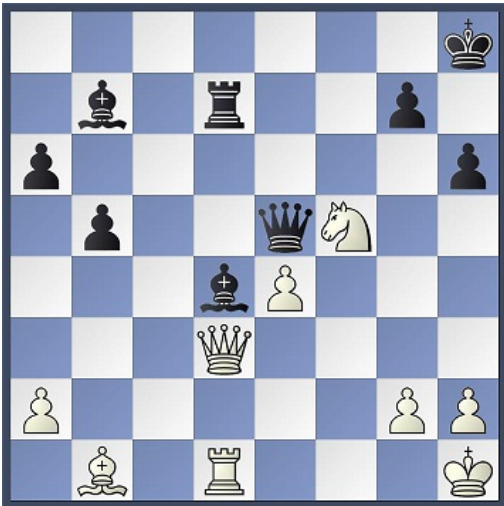
De ultieme blunder

- door Dirk Goes -

Opgeven in gewonnen stelling, kent u die uitdrukking? Ik moest daaraan denken toen ik onlangs, bladerend door een schaaktijdschrift, de partij Von Popiel-Marco (Monte Carlo 1902) weer eens tegenkwam. Het was alweer een tijdje geleden dat ik die beroemde stelling voor het laatst zag, en ik deed weinig moeite om de glimlach die zich om mijn lippen plooidde te onderdrukken. Immers, geen mooier vermaak dan leedvermaak.

Wit: Ignatz von Popiel

Zwart: Georg Marco

In bovenstaande stelling heeft Von Popiel zojuist 36. Tf1-d1 gespeeld. Marco dacht dat hij hier een stuk ging verliezen en gaf op, maar met 36. .... Lg1!!, dat zowel mat als damewinst dreigt, zou hij goede winstkansen hebben verkregen, bijvoorbeeld na 37. Kxg1 Txd3; 38. Lxd3 Lxe4; 39. Lxe4 Dxe4.

Ach ja, die arme Marco, wat zal hij slecht geslapen hebben die avond!